

Тамара С. Минић¹
Универзитет у Крагујевцу
Филолошко-уметнички факултет
Центар за научноистраживачки рад

ИЗ ОНОМАСТИКЕ СЕЛА ИГРОШ КОД БРУСА²

У раду обрађујемо ономастичку грађу забележену у селу Игош, које припада општини Брус. Основни циљ рада, поред пописивања микропонима и антропонима, подразумева и њихову анализу са семантичког и структурног аспекта. Посматрано са семантичког становишта, међу 117 забележених микропонима налазимо имена условљена физиографским својствима тла и имена условљена називима цивилизацијских објеката и појмова, док, гледано са структурног аспекта, све микропониме можемо поделити на једночлане и вишечлане. У посебном одељку бавимо се и микропонимима насталим од властитих имена. Предмет анализе била су и презимена и имена људи који живе у овом селу, а доносимо и неке напомене о хипокористцима. На крају рада налази се регистар забележених микропонима.

Кључне речи: ономастика, топономастика, микропонимија, антропонимија, село Игош, Брус

1. УВОДНА РАЗМАТРАЊА

Предмет овог рада је ономастикон села *Игош*, које се налази у општини Брус. Наше истраживање је започето у јануару 2024. године изласком на терен и пописивањем грађе. Том приликом смо бележили микропониме, али и имена, презимена и хипокористике људи који живе у овом селу. Сву грађу забележили смо у дијалекатском изговору информатора, изворних говорника косовско-ресавског дијалекта. Основни циљ рада подразумева анализу прикупљене грађе са структурног и семантичког аспекта. У првом делу рада анализирали смо микропониме, док смо други део посветили појединим антропомастичким категоријама. На крају рада доносимо и списак забележених микропонима.

Иако су неки делови општине Брус раније језички испитани³, изостала су слична ономастичка истраживања изабраног подручја, па ћемо

1 tamara.minic@filum.kg.ac.rs

2 Истраживање спроведено у раду финансирано је Министарство науке, технолошког развоја и иновација Републике Србије (Уговор о реализацији и финансирању научноистраживачког рада НИО у 2024. години број 451-03-66/2024-03/ 200198).

3 Списак испитаних ареала у брусској општини који проналазимо у Радић 2010 показује да није било језичких испитивања на територији села Игош.

овим истраживањем покушати да отклонимо белину са једног дела његовог ономастикона.

Село Игрош је смештено у „поткопаоничко-жупској регији” (Арсих 2010: 24), јер се налази на приближно подједнакој удаљености од планине Копаоник и александровачке Жупе. Припада „разбијеном типу сеоских насеља” (Арсих 2010: 8). У централном делу села налазе се четворогодишња школа и црква Светог апостола Томе. Такође, у селу су развијени и различити видови индустрије⁴: осим неколико фабрика и хладњача које се баве прерадом воћа и поврћа, овде се налази и активни рудник зеолита. Ипак, пољопривреда се издваја као главна привредна грана.

Првим пописом становништва из 1833. године обухваћено је само „58 мушких глава” (Арсих 2010: 8). Највише становника Игрош је имао 1953. године (1029), да би потом тај број почео да опада (в. Арсих 2010: 10–13). У данашње време, осим негативног природног прираштаја, на смањење броја становника утиче и одсељавање становништва у околне градове⁵ и иностранство.

Приликом етимологизовања имена села полазимо од лексеме *итроша*: 'име кози' (РСАНУ VII: 231), будући да се у топонимији често дешава да као номинациона база послужи назив животиње (уп. Николић 2001). Са друге стране, од мештана се може чути податак да је име села настало од речи *трош* ('turski sitni novac od 40 para (akči), odnosno od 1/100 lire vrijednosti', Шкаљић 1966: 292). Сачувано је предање које каже да су Турци тражили харач од становништва говорећи: „Дајте још и грош” (в. Арсих 2010: 6). Ипак, овакво тврђење остаје само у домену народне етимологије.

Имена етника су: *Игрошанин* и *Игрошанка*, док ктетик гласи: *итрџики*.

2. МИКРОТОПОНИМИЈА

Све забележене микротопониме најпре посматрамо са семантичког, а потом и са структурног аспекта, да бисмо у посебном одељку издвојили и микротопониме настале од властитих имена. Класификацију ћемо извршити према Радић 2003.

2.1. Семантичка анализа микротопонима

2.1.1. Имена условљена физиографским својствима тла

2.1.1.1. ОРОНИМИ. – Сви микротопоними које издвајамо у оквиру ове групе у свом саставу садрже апелативе који упућују на сџм

4 У Игрошу је развијен и културни живот: годинама је одржаван Сабор фрулаша.

5 Најчешће у Брус и Крушевац.

објекат именована: *брдо: Брдо, Ђисидорово брдо, Кочинско брдо, На брдо, Ндвичино брдо; бреј: Вукојичицки бреј, Горњи бреј, Доњи бреј, Ђокицки бреј, Миљковицки бреј, Мињицки бреј, Рајковицки бреј, Тресбарски бреј; до: Вилан до, Ддлови, Дбчак, Ширџки до; равн (‘равна површина; равница, низија’, РСЈ 2011: 1080): Равна; сџрана: Сџрана, Цакина сџрана; чука (‘главица брда, брдо, брдашце с једне стране сасвим стрмо, а са друге нагнуто’, РСЈ 2011: 1491): Вџлика чука, Мала чука.*

2.1.1.2. ХИДРОНИМИ. – Забележени микропоними који именују неку водену површину најчешће су мотивисани апелативом *џошок: Барски џошок, Божовицки џошок, Вучји џошок, Мињицки џошок, Појдвички џошок, Цакин џошок*. Осим лексеме *џошок*, јављају се и други хидрографски апелативи: *бунар: Кџд бунара; вир: Криви вџрови, Црвени вџр; језеро: Иљино језеро, Језеро; локва: Лџква; река: Ирџшка река, Река; чесма: Кџд чешме*. Посебно издвајамо императивну сложеницу *Тресбарџе*⁶. Први део речи можемо довести у везу са глаголом *џресџи*, а други са именицом *бара* (мочварно земљиште, в. Лома 2000: 151). Отуда би се називом могло упућивати на особине земљишта: у питању је растресито мочварно земљиште.

2.1.1.3. САСТАВ И ВРСТЕ ЗЕМЉИШТА. – Невелик број микропонима мотивисан је апелативима који се односе на састав и врсту земљишта. На терену су пронађена два таква примера, мотивисана именицама: *џњила* (‘глина’, РСАНУ III: 395): *Гњила* и *џесак: Пџесак*.

2.1.1.4. БОЈА И ОСТАЛЕ ПОЈЕДИНОСТИ У КВАЛИТЕТУ. – Само један забележени микропоним у свом саставу садржи боју којом се упућује на ову посебну карактеристику земљишта: *црвена: Црвени вџр*. У ову групу издвајамо и називе који се односе на друге појединости у квалитету терена, мотивисане придевима: *слан: Слџшина; сџуген: Сџугењџк* (уп. Обрадовић 2023: 203).

2.1.1.5. ОБЛИЦИ РЕАЛИЈА. – Скоро сви микропоними који указују на облике реалија налазе се у форми синтагме са конгруентим атрибутном. Главни члан тих синтагми најчешће је неки географски термин, док се у атрибутској функцији налази придев који указује на неко његово својство према величини и облику (в. Радић 2003: 135). У функцији зависног члана неких синтагми налазе се придеви *велики* или *мали*, који означавају величину простора који се именује и ови микропоними се доследно јављају по паровима (*велики-мали*): *Вџлика чука, Мала чука, Вџлики Сџџвџнац, Мали Сџџвџнац*. Осим њих, у атрибутској функцији јављају се и придеви: *криви: Криви вџрови; равн: Равна, Равне дубрџве* и *широки: Ширџки до*.

6 Уп. Тресџаба, Тресџброд, Тресџлава у Михаиловић 1992: 196–197.

2.1.1.6. ОДНОС ПРЕМА ДРУГИМ ГЕОГРАФСКИМ ОБЈЕКТИМА. – И у овој групи налазе се микропоними у форми синтагме са конгруентним атрибутом. Функцију конгруентног атрибута у њима врше придеви *јорњи* и *доњи*, па стога можемо рећи да се, као и поједини микропоними мотивисани облицима реалија, и ови називи доследно јављају у пару (сада је у питању пар *јорњи-доњи*): *Горњи брѐт*, *Горњи Сакѝнац*, *Доњи брѐт*, *Доњи Сакѝнац*.

2.1.1.7. НАЗИВИ МОТИВИСАНИ ПРОМЕНОМ ИЛИ НЕСТАНКОМ ОБЈЕКТА. – Сви микропоними које сврставамо у ову групу мотивисани су придевом *сѝар*: *Сѝара кућа*, *Сѝари чаир*, *Сѝаро трѐбље*.

2.1.1.8. МИКРОТОПОНИМИ МОТИВИСАНИ ФИТОНИМИМА. – На општу биљну покривеност тла упућује микропоним *шевар* (’вишегодишња висока трава *Ammophila arenaria*, која расте на динама поред обале’, РСЈ 2011: 1501): *Шевар*. Нешто више микропонима мотивисано је различитим називима за крупно шумско растиње: *буква*: *Бучје*; *грен*: *Дрѐњак*; *губ* (’храст’, РСАНУ IV: 768): *Дубље*, *Равне дубраве*; *цер*: *Кѝд цѐра*. Један микропоним мотивисан је и називом за ситније шумско растиње и друге самоникле биљке: *ѝрн*: *Трнов лаз*.

2.1.1.9. МИКРОТОПОНИМИ МОТИВИСАНИ ЗООНИМИМА. – Међу забележеним микропонимима само један је мотивисан називом дивље животиње: *вук*: *Вучји иѝѝок*.

2.1.2. Имена условљена називима цивилизацијских објеката и појмова

2.1.2.1. ТЛО И ЊЕГОВО ИСКОРИШЋАВАЊЕ. – У групи микропонима који се односе на тло и његово искоришћаване уочавамо:

(1) називе мотивисане култивисањем тла: *крѝѝи*: *Крѝевина*; *лаз* (’њива, ливада и сл. добивена крчењем (сечом стабала, паљењем, уклањањем камења и др.), крчевина; шума која се искрчује, сече’, РСАНУ XI: 174): *Лазѝћ*, *Лазови*, *Трнов лаз*; *ѝрсиѝи*: *Тршевина*;

(2) називе који се односе на пољопривредне термине: *ливада*: *Делѝанска ливада*; *њива*: *Мѝркѝва њива*; *чаир* (’*livada*, *sjenokos*, *rašnjak*’, Шкаљић 1966: 159): *Сѝари чаир*, *Чаир*; у ову групу сврставамо још два микропонима: *Дувѝача*: место на ком се вероватно у прошлости гајио дуван (уп. *дуваниѝѝе*: ’земљиште, њива, на којој се гаји или се гајио дуван’, РСАНУ IV: 779), док је други назив мотивисан лексемом *враѝница* (’капија на огради имања, дворишта, тора’, РСАНУ III: 16): *Итрѝшка враѝница*, чиме се указује на „некадашњу заштиту обрадивих површина ограђивањем” (Радић 2003: 151);

(3) микропониме мотивисане називом пољопривредне делатности или именима за поједине сорте воћа: *расада* (’младе (обично

-је⁹: Бучје, Дубље:
-чак: Дóчак.

2.2.2. Вишечлани микропоними

2.2.2.1. ИМЕНИЧКЕ СИНТАГМЕ СА КОНГРУЕНТНИМ АТРИБУТОМ. – Главни члан сваке од ових синтагми је неки неизведени апелатив у једнини или множини, док се у функцији зависног члана налази неки придев: *Велика чўка, Вилѝн дó, Вучји ѝдшок, Гóрњи брѝт, Дóњи брѝт, Крѝви вѝрови, Мала чўка, Пољачки шóр, Рáвне дубрáве, Сшáра кўћа, Сшáри чаѝр, Сшáро трóбље, Трнов лáз, Црвѝни вѝр, Ширòжи дó.*

2.2.2.2. ПРЕДЛОШКО-ПАДЕЖНЕ КОНСТРУКЦИЈЕ. – Међу забележеном грађом налазимо и неколико микропонима који се јављају у оквиру предлошко-падежне конструкције. Најчешће је у питању форма *ког + ѝенишѝв* (једнине или множине): *Кòд базѝнá, Кòд дунáра, Кòд зáѝйсá, Кòд крўшке, Кòд ѝрогáвнице, Кòд шóѝá, Кòд цѝра, Кòд цркве, Кòд чешмѝ.* Само у једном примеру имамо локативно значење са предлогом *на*: *На бр̑ду.*

2.3. Микропоними настали од властитих имена

2.3.1. Микропоними изведени од антропонима

2.3.1.1. ЈЕДНОЧЛАНИ МИКРОПОНИМИ. – Неколико микропонима настало је додавањем суфикса *-ац* на облик присвојног придева изведеног од антропонима: *Рѝсѝѝнац* (од имена *Рисѝа*), *Сшѝвѝнац* (од имена *Сшева*), *Сáкѝнац*¹⁰ (у овом случају је највероватније од презимена *Сакић* најпре настао надимак *Сака*, да би затим дошло до супстантивирања присвојног придева од надимка именичким суфиксом *-ац*), а највероватније и *Дáнѝнац* (према надимку *Данѝа*). Микропоним *Гочмáнка* такође је антропонимског порекла, настао од имена *Гоч, Гоча* (в. Грковић 1977: 67) или презимена *Гочманац*. Имена свих заселака изведена су од презимена већине људи који га насељавају¹¹, или који су чинили већину приликом настанка имена засеока¹²: *Арсѝћи, Бóјовѝћи,*

9 Расправљајући о овом суфиксу, Ј. Радић пише (2003: 190): „[А]рхаичне основе у примерима *Бучје* и *Дубље* упућују [...] на старину тих топонима”.

10 Некада је на том месту била кућа која је припадала породици *Сакић*. Касније је та породица продала имање и одселила се у село *Сшрòјинци*, које се налази поред села *Їтрош*. Данас је та кућа срушена, али се велики простор око места на ком се она некад налазила зове *Сáкѝнац*, што значи да овај микропоним чува сећање на поседовне односе у прошлости.

11 У једном засеоку не живе само породице чије се презиме подудара са називом засеока. Тако нпр. у засеоку *Вукојѝчићи* живе и породице *Мѝнић, Тодóровић, Фиљѝдвѝћ*, у засеоку *Мѝнићи* и породице *Арсенѝјевић, Сшóјáнðвѝћ, Тáмбурић* итд.

12 У засеоку *Поѝдвѝћи* данас постоје само три куће, од којих се једна презива *Поѝдвѝћ*, а две *Чáјић*.

Вигџевићи, Вукојичићи¹³, Димитријевићи, Ђокићи, Ђорђевићи, Јовановићи, Лазаревићи, Маринковићи, Маиџићи, Милушиновићи, Миљковићи, Мињићи, Павловићи, Петровићи, Појдравићи, Пуношевићи, Пурићи, Рајковићи, Стефановићи, Стошовићи, Цвџковићи, Чолићи, Шдравићи.

2.3.1.2. ВИШЕЧЛАНИ МИКРОТОПОНИМИ. – Сви забележени двочлани микротопоними настали од властитих имена представљају именичке синтагме са конгруентним атрибутом. Управни члан синтагме је неки апелатив који упућује на објекат који се именује, док се у функцији конгруентног атрибута налази присвојни придев изведен од личног имена, хипокористика или презимена. Присвојни придев је од личних имена (или хипокористика) изведен суфиксом *-ин*: *Илино језеро* (према мушком имену *Илија*), *Ндвичино брдо*, *Цакин идшок* (према женском хипокористичку *Цака*, од имена *Сшадија*), *Цакина сирана*, или суфиксом *-ов*: *Живков трдб*, *Исидорово брдо*, *Миркова њива*. Кад је реч о микротопонимима мотивисаним презименима, издвајамо да се сви присвојни придеви граде додавањем суфикса *-ски* на основу: *Бјовицки идшок*, *Вукојичицки брџ*, *Вукојичицки њиш*, *Дељанска ливада* (по презимену *Дељанин*), *Ђокицки брџ*, *Кочинско брдо* (према презимену *Кочинац*), *Мињицки брџ*, *Мињицки идшок*, *Миљковицки брџ*, *Појдравицки идшок*, *Пурицки шљивак* (према презимену *Пурић*), *Рајковицки брџ*. У микротопонимима *Пдг Ђокиће* и *Пдг Мињиће* запажамо предлошкопадежне конструкције у оквиру којих је дошло до неутрализације „граматичког односа између акузатива, као падежа правца, и локатива и инструментала, као падежа локације” (Радић 2010: 81).

2.3.2. Микротопоними настали од других (микро)топонима и етнонима

Међу микротопонимима насталих од других (микро)топонима само један пример представља једночлани назив: *Итрошја* (од имена села *Итрош*). Сви остали микротопоними које сврставамо у ову групу налазе се у форми именичке синтагме са конгруентним атрибутом. У неколико примера функцију главног члана синтагме врши неки микротопоним, док се у служби њеног зависног члана налази придев (*велики*, *мали*, *јорњи*, *доњи*): *Велики Сшевицац*, *Мали Сшевицац*, *Горњи Сакинац*, *Доњи Сакинац*. Три назива представљају именичке синтагме које се састоје од придевског атрибута изведеног од (микро)топонима и апелатива: *Итрдшка врајница*, *Итрдшка река* (оба према комониму *Итрош*), *Тресбарски брџ* (према микротопониму *Тресбар*).

13 Занимљиво је истаћи да заселак *Вукојичићи* обухвата становништво из три села (*Итрош*, *Тришновци* и *Доброљупци*) и две општине (Брус и Александровац). Наиме, три куће *Живанчевића* које се налазе у овом засеку припадају селу *Тришновци* (општина Брус), а једна кућа *Рајковића* селу *Доброљупци* (општина Александровац). Приликом анализе антропонима у обзир смо узимали само имена и презимена људи који припадају селу *Итрош*.

Један једночлани микротопоним мотивисан је и етнонимом: *Влајна*.

2.4. Микротопоними недовољно јасне мотивације

Два микротопонима овом приликом, због недовољно јасне мотивације, остају неразврстана: *Брћѐве*¹⁴ и *Нѐрезине*¹⁵.

3. НЕКЕ НАПОМЕНЕ О АНТРОПНИМИЈИ

3.1. Презимена

Теренским истраживањем пописали смо укупно 41 презиме. Највише презимена (њих 38, тј. 92,68%) се завршава на *-ић*. Међу њима разликујемо суфиксе: *-овић* (укупно 17 презимена (41,46%) завршава се овим суфиксом), *-ић* (13 презимена, 31,71%), *-евић* (6 презимена, 14,63%) и *-чић* (2 презимена, 4,88%). У по једном презимену (укупно 7,32%) налазимо суфиксе *-анин* (*Бићанин*), *-ац* (*Предолац*) и *-евац* (*Пуношевац*). Сва забележена презимена можемо поделити у неколико група (в. Гочанин 2011):

(1) презимена која у основи имају изведене антропониме словенског порекла: *Вигѓјевић* (< *Вигѓје*), *Вукојичић*¹⁶ и *Вукојичић* (< *Вукоје*), *Милушић* (< *Милушин*), *Миљковић* (< *Миљко*), *Пуношевац* (< *Пунош*), *Радовановић* (< *Радован*), *Рајковић* (< *Рајко*), *Стојановић* (< *Стојан*), *Цвићковић* (< *Цвићко*);

(2) презимена која у основи имају хипокористичне антропонимске основе словенског порекла: *Бојковић* (< *Боја*), *Пурић* (< *Пура*), *Сиванић* (< *Сивана*), *Чајић* (< *Чаја*);

(3) презимена која у основи имају антропоним хришћанског порекла: *Арсенијевић* (< *Арсеније*), *Димићријевић* (< *Димићрије*), *Ђорђевић* (< *Ђорђе*), *Јанковић* (< *Јанко*), *Јовановић* (< *Јован*), *Лазаревић* (< *Лазар*), *Маринковић* (< *Маринко*), *Машијевић* (< *Машијеја*), *Павловић* (< *Павле*), *Пешиновић* (< *Пешир*), *Стефановић* (< *Стефан*), *Тодоровић* (< *Тодор*), *Филић* (< *Филић*);

(4) презимена која у основи имају хипокористичку форму хришћанских имена: *Арсич* (< *Арса*), *Ђокић* (< *Ђока*), *Крчић* (< *Крца*), *Симић* (< *Сима*);

14 Могуће да је у питању ономастичка реч, будући да је земљиште водокрчно.

15 В. Јаћимовић, Петровић 2003: 58.

16 Неке породице које се презивају *Вукојичић* су из свог презимена избациле слово *ј*, те тако данас, осим презимена *Вукојичић*, постоји и презиме *Вукоичић*.

(5) презимена која у основи имају хипокористичку форму која може потицати и од словенских и од хришћанских имена: *Мийнић* (< *Мина*¹⁷), *Сїѡшѡвић* (< *Сїѡша*¹⁸);

(6) презимена која у основи имају антропоним страног порекла: *Анђелић* (< *Анђел*), *Чóлић* (< *Чола*);

(7) презиме које у основи има комоним: *Предóлац* (< *Предроле*, в. Гавриловић 1846: 209);

(8) презиме настало од назива занимања: *Ковāчиѡвић* (< *ковач*);

(9) презиме настало од ознаке црквене хијерархије: *Поїѡвић* (< *пої*);

(10) презиме настало од назива предмета: *Тāмбурїћ* (< *шамбура*);

(11) презимена недовољно јасне мотивације: *Бїћанин*, *Шѡвић*.

3.2. Имена

На терену смо забележили укупно 227 имена¹⁹ са 474 потврде. Од тога је 114 мушких имена са 246 потврда и 113 женских имена са 228 потврда.

Као што нам спроведена анализа показује, у овом селу доминирају имена словенског порекла, нарочито унутар мушког именослова. Укупно 86 мушких имена је словенског порекла, што чини 75,44% свих забележених мушких имена. О њиховој великој заступљености сведочи и чињеница да се међу десет најфреквентнијих мушких имена налази седам имена словенског порекла: *Горан* (x11), *Зоран* (x11), *Драїан* (x9), *Слободан* (x8), *Милош* (x7), *Дејан* (x6) и *Милан* (x6). Осим њих, веома су фреквентна и два хришћанска имена: *Александар* (x8) и *Сїефан* (x6), као и једно име које води порекло из руског језика: *Саша* (x8). Најфреквентнија женска имена, која имају пет и више потврда, јесу: *Драїана* (x8), *Милица* (x8), *Весна* (x7), *Јелена* (x7), *Биљана* (x6), *Марија* (x6), *Снежана* (x6), *Виолетїа* (x5), *Горгана* (x5), *Данијела* (x5) и *Крисїина* (x5).

3.2.1. Структура имена

3.2.1.1. МУШКА ИМЕНА. – Међу мушким именима словенског порекла налазимо и сложена, и изведена, и самотворна. У првом делу сложених имена словенског порекла најчешће се јављају основе (у градама наводимо број потврда): *мил-*: *Миломир* (x2), *Миљивоје* (x1), *Милораг* (x1), *Милосав* (x1); *влад-*: *Владимир* (x1), *Владисав* (x1); *граї-*:

17 Од мушког имена *Мина*, које може бити име хришћанског светитеља или хипокористик од словенских имена *Миладин*, *Милан*, *Милораг* (в. Грковић 1977: 136).

18 Може потицати од хришћанског имена *Александар* или словенског *Сїѡјан* (в. Грковић 1977: 189).

19 Будући да смо грађу сакупљали на терену, односно да нисмо користили документа попут матичних књига, не искључујемо могућност да је неко име овом приликом остало незабележено. Ипак, напомињемо да и евентуално изостављање неколико имена не би променило општи закључак о антропонимијској слици овог села.

Драјослав (x2), Драјољуб (x1); мир-: Мирољуб (x2), Мирослав (x1); рад-: Радивоје (x2), Радосав (x1); слав-: Славољуб (x3), Славомир (x1). Основе бран-: Бранислав (x2); брај-: Брајислав (x2); буг-: Будимир (x1); вој-: Војислав (x1); вук-: Вукосав (x1); граг-: Градимир (x1); добр-: Добривоје (x2); рај-: Рајомир (x1); свей-: Свейислав (x1); чег-: Чегомир (x1) заступљене су у по једном имену.

Две најфреквентније основе које се јављају у другом делу сложеног имена су -мир (x7) и -слав (x6), да би нешто слабију фреквентност показале и основе: -сав (x4), -воје (x3), -љуб (x3) и -рад (x1).

Овде сврставамо и имена Небојша (x5) и Ненад (x1), будући да представљају префиксалне сложенице (префикс не- и основе глагола бојати се и нагаати се).

Међу изведеним именима словенског порекла најучесталије основе су рад-: Раде (x2), Радојица (x2), Раденко (x1), Радич (x1), Радиша (x1), Радман (x1), Радош (x1), Радула (x1), Рајко (x1) и мил-: Милош (x7), Милан (x6), Милушин (x3), Милен (x2), Милагин (x1), Миле (x1), Миленко (x1), Милоје (x1). У по нешто више имена јављају се основе: бож-: Божин (x1), Бошко (x1); вук- (и основа вуч-): Вукашин (x1), Вучеиша (x1); грај-: Драјан (x9), Драјоје (x1); љуб-: Љубиша (x4), Љуба (x1); миљ-: Миљан (x2), Миљојко (x1); мир-: Мирко (x1), Мирчеиша (x1). У по једном имену можемо наћи и основе: боб-: Бобан (x2); бој-: Бојан (x1); бран-: Бранко (x1); влад-: Владица (x1); вој-: Војкан (x1); јор-: Горан (x11); јорг-: Гордан (x2); деј-: Дејан (x6); добр-: Добрица (x1); душ-: Душан (x2); жар-: Жарко (x1); зор-: Зоран (x11); мал-: Малиша (x1); млад-: Младен (x1); момч-: Момчило (x1); оћ-: Оћен (x2); син-: Синиша (x1); слађ-: Слађан (x1); срећ-: Срећко (x1); цвей-: Цвейшан (x1). Од словенског имена Веља, које даље води порекло од сложених словенских имена Велимир, Велисав, настало је име Вељко (x1) (в. Грковић 1977: 51).

Најфреквентнији суфикси за извођење ових имена су: -ан (x13) и -ко (x8). Са нешто слабијом фреквенцијом јављају се суфикси: -иша (x4), -ен (x3), -ица (x3), -е (x2), -еиша (x2), -оје (x2) и -ош (x2). У по једном имену, поред хипокористичког суфикса -а, примећујемо и суфиксе: -агин, -ашин, -енко, -ило, -ин, -ич, -ман, -ојко, -ула и -ушин.

Забележили смо и неколико самотворних имена, насталих од назива животиња: Вук (x1), трпних придева: Милован (x4), Радован (x1), и суперлатива придева грај (в. Грковић 1977: 160): Предрај (x1). Од придева граји највероватније²⁰ је настало име Драји (x1). Име Слободан (x8), иако представља калк према грчком, састављено је од словенских елемената.

Посебно издвајамо име Немања (x4). Александар Лома (в. 2016: 32) сматра да ово име води порекло из прасловенског језика: од трпног придева *не-јѣтапъ или од непосредног сложеног имена *Нејѣтапѣгъ.

²⁰ Може потицати и од сложених словенских имена Драгислав, Драгољуб, Драгомир (в. Грковић 1977: 81).

Знатно слабије од словенских имена јављају се имена хришћанског порекла: *Александар* (x8), *Стефан* (x6), *Иван* (x4), *Лазар* (x4), *Никола* (x4), *Андрија* (x3), *Лука* (x3), *Марко* (x3), *Пећар* (x3), *Алекса* (x2), *Виктор* (x2), *Данијел* (x2), *Михајло* (x2), *Давид* (x1), *Данило* (x1), *Ђорђе* (x1), *Илија* (x1), *Јован* (x1), *Павле* (x1), *Сава* (x1), *Стеван* (x1). Осим календарских имена налазимо и хибридне творенице, које се састоје од хришћанске основе и словенског суфикса: *Јовица* (x2), *Ивица* (x1), *Николица* (x1). Овоме додајемо и име *Томислав* (x1), сложено од једне хришћанске и једне словенске основе.

Имена *Саша* (x8) и *Иџор* (x3) воде порекло из руског језика (в. Грковић 1977: 99, 176), док у имену *Урош* (x3) примећујемо мађарску основу и словенски суфикс (в. Грковић 1977: 200).

Име *Срђан* (x1) изведено је додавањем суфикса *-ан* на основу *Срђ(а)*, која даље може представљати варијанту хришћанског имена *Срђ*, или може бити хипокористик од изведеног словенског имена *Срдан* (в. Грковић 1977: 183).

Мушко име *Јуџослав* (x1) настало је под утицајем имена државе Југославија (в. Грковић 1977: 108), а *Србољуб* (x4) је мотивисано етнонимом Срб (в. Грковић 1977: 183).

3.2.1.2. ЖЕНСКА ИМЕНА. – Само једно женско име је сложено од две основе словенског порекла: *Видосава* (x1). Знатно је више изведеница, међу којима се најчешће јавља основа *мил-*: *Милица* (x8), *Милена* (x2), *Миленија* (x2), *Мила* (x1), *Миланка* (x1), *Миленка* (x1), *Милицана*²¹ (x1), *Милинка* (x1), *Милка* (x1) и *Милунка* (x1). У по два имена примећујемо основе *драї-*: *Драїана* (x8), *Драїица* (x4); *зор-*: *Зорица* (x4), *Зора* (x1) и *рад-*: *Радица* (x2), *Радојка* (x1). У по једном имену налазе се основе: *бисер-*: *Бисерка* (x1); *бож-*: *Божана* (x1); *бој-*: *Бојана* (x4); *бор-*: *Борка* (x1), *бран-*: *Бранка* (x1); *вид-*: *Вида* (x1); *вук-*: *Вукена* (x1); *џвозг-*: *Љвоздена* (x1); *џор-*: *Горица* (x1); *џорг-*: *Гордана* (x5); *гар-*: *Даринка* (x1); *добр-*: *Добрила* (x2); *леј-*: *Леја* (x1); *љуб-*: *Љубица* (x1); *миљ-*: *Миљана* (x1); *мир-*: *Мирјана* (x3); *невен-*: *Невена* (x2); *румен-*: *Руменка* (x1); *свешл-*: *Свешлана* (x4); *слав-*: *Славица* (x1); *слађ-*: *Слађана* (x2); *смиљ-*: *Смиљана* (x3); *сиас-*: *Сиасенија* (x1); *сиомен-*: *Сиоменка* (x1); *ших-*: *Тијана* (x3). Име *Славомирка* (x1) изведено је од сложеног словенског имена *Славомир*.

Име *Снежана* (x6) представља превод немачког имена *Schneewittchen* и постало је популарно захваљујући имену главне јунакиње бајке „Снежана и седам патуљака” (в. Грковић 1977: 307).

Групу самотворних имена словенског порекла чине имена божанства словенског пантеона *Весна* (x7) и *Заџорка* (x1), име јутарње звезде *Даница* (x1), име мотивисано називом метала *Злајша* (x1), као и имена настала од придева: *Драїа* (x1) и *Руса* (x1).

21 Име *Милицана* (x1) води порекло од имена *Милица*, које даље може бити изведено додавањем суфикса *-ана* на основу *мил-* (в. Грковић 1977: 279).

На терену су забележена и женска имена хришћанског порекла: *Јелена* (x7), *Марија* (x6), *Данијела* (x5), *Кристина* (x5), *Анђела* (x4), *Ивана* (x4), *Анастасија* (x3), *Валентина* (x3), *Јована* (x3), *Марина* (x3), *Сања* (x3), *Ана* (x2), *Ања* (x2), *Сандра* (x2), *Анелина* (x1), *Андријана* (x1), *Анђелина* (x1), *Елена* (x1), *Кашарина* (x1), *Мајдалена* (x1), *Маја* (x1), *Мара* (x1), *Сара* (x1), *Сузана* (x1). Овде издвајамо и хибридне творенице, тј. имена изведена од хришћанске основе и словенског суфикса (најчешће се у грађењу ових имена јавља суфикс *-ица*): *Јелица* (x2), *Евица* (x1), *Марица* (x1); *Ђурђина* (x3), *Николина* (x1); *Ђурђија* (x1); *Маријана* (x1); *Николеша* (x1); *Савка* (x1). Име *Кева* (x1) настало је од хришћанског имена *Параскева* (в. Грковић 1977: 265).

Имена страног порекла знатно су учесталија у женском именослову. Међу њима највише је оних која су у наш именослов ушла посредством руског утицаја²²: *Најаша* (x4), *Тамара* (x4), *Верица* (x3), *Ирена* (x1), *Маша* (x1), *Нада* (x1), *Надежда* (x1), *Олицица* (x1), *Тања* (x1). Латинско порекло имају имена: *Љиљана* (x3), *Емилија* (x1), *Јула* (x1), *Јулија* (x1), *Најалија* (x1), *Ружа* (x1), *Ружица* (x1). Турског порекла су имена: *Јасмина* (x2), *Емина* (x1), *Кадивка* (x1), а западноевропским утицајем добили смо име *Виолетша* (x5), вероватно и *Леа* (x1). Име *Росанда* (x1) представља варијанту имена *Роксанда* (x1), које је даље варијанта имена *Роксандра*, насталог укрштањем хришћанског имена *Александра* и имена грчког порекла *Роксана* (в. Грковић 1977: 299–300). Од назива мора изведено је име *Јагранка* (x1). Женско име *Санела* (x1) је незабележено у Грковић 1977, а највероватније је муслиманског порекла.

Име *Биљана* (x6) тумачи се као уметничка творевина Стевана Стојановића Мокрањца (в. Грковић 1977: 222), име *Будимка* (x1) може бити изведено од мушког имена *Будим* (насталог од сложеног словенског имена *Будимир*), или је настало од имена града Будима (в. Грковић 1977: 47, 226), име *Дана* (x1) је настало од словенског имена *Даница* или хришћанског имена *Данијела* (в. Грковић 1977: 240), а *Мина* (x1) од словенског имена *Милена* или имена *Јасмина*, које је турског порекла (в. Грковић 1977: 280).

3.2.2. Семантика имена

Посматрано са семантичког аспекта, међу прикупљеним именима можемо издвојити више подгрупа (уп. Грковић 1983 и Поломац 2011).

(1) Занимљиво је приметити да у корпусу немамо ниједно име са основама *жив-*, *штан-* или *сјој-* (уп. Поломац 2011). Стара заштитна имена, уопште гледано, нису бројна. Једно такво име које бележимо јесте *Вук* (x1).

²² Оваква имена су у наш именослов улазила након Другог светског рата (в. Грковић 2004: 66), а наше истраживање је показало да су и данас у овом крају веома фреквентна.

(2) Са друге стране, анализа прикупљене грађе је показала да се велики број сложених, изведених и самотворних мушких и женских имена јавља са основом мил- (уп. Поломац 2011): *Миливоје* (x1), *Миломир* (x2), *Милораг* (x1), *Милосав* (x1); *Миладин* (x1), *Милан* (x6), *Миле* (x1), *Милен* (x2), *Миленко* (x1), *Милоје* (x1), *Милош* (x7), *Милушин* (x3); *Милован* (x4); *Мила* (x1), *Миланка* (x1), *Милена* (x2), *Миленија* (x2), *Миленка* (x1), *Милијана* (x2), *Милинка* (x1), *Милица* (x8), *Милка* (x1), *Милунка* (x1).

(3) Врло су честа и имена настала од описних придева: *раг*: *Раге*, *Рагенко*, *Рагивоје*, *Рагич*, *Рагиша*, *Рагман*, *Рагојица*, *Рагосав*, *Рагош*, *Радојка*, *Рагица*; *драј*: *Драјан*, *Драји*, *Драјоје*, *Драјољуб*, *Драјослав*, *Драјана*, *Драјица*; *добар*: *Добривоје*, *Добрица*, *Добрила*; *јорг*: *Гордан*, *Горгана* итд.

(4) Имена мотивисана називима цвећа махом припадају женском именослову: *Љиљана* (x3), *Смиљана* (x3), *Јасмина* (x2), *Невена* (x2), *Ружа* (x1), *Ружица* (x1), *Сјоменка* (x1). Једино мушко име мотивисано фитонимом је *Цветшан* (x1).

(5) Неколико имена спада у категорију теофорних: *Божин* (x1), *Бошко* (x1); *Божана* (x1).

(6) Присутна су и два имена у вези са ватром: *Оињен* (x2), *Жарко* (x1).

(7) Имена мотивисана етнонимима такође нису бројна. Бележимо таква два сложена мушка имена: *Србољуб* (x4) и *Јуџослав* (x1), док је женско име *Јагранка* (x1) мотивисано географским објектом (море Јадран).

3.2.3. Још неке напомене о именима

С обзиром на то да су сва имена прикупљена на терену и забележена у дијалекатском изговору информатора, успели смо да забележимо и њихове акценатске особине.

За мушка имена типичан је силазни акценат (кратки и дуги) ван првог слога²³: *Будџимир*, *Војислав*, *Добривоје*, *Драјољуб*, *Драјослав*, *Љубиша*, *Миливоје*, *Милџимир*, *Милџираг*, *Мирџуб*, *Момчило*, *Никџлица*, *Радојица*, *Славџуб*, *Срџуб*, *Чедџимир*; *Александар*, *Божин*, *Милаџин*, *Милџен*, *Неџиша*, *Слоџан*, *Цвејшан*. Примећујемо да су у највећем броју случајева у којима се силазни акценат јавља на унутрашњем слогу у питању имена²⁴ словенског порекла, док међу хришћанским и осталим именима²⁵ ову појаву ређе запажамо: *Алекса*, *Андрија*, *Виктор*, *Давид*, *Данијел*, *Ђорђе*, *Ђор*, *Јован*, *Никола*, *Ћрош*, а она изостаје чак и међу неким именима словенског порекла: *Вуџосав*, *Драјан*, *Душан* (дакле, немамо потврде *Драјан*, *Душан*). Име *Саша* најчешће се јавља са дугоузлазним акценатом. Обично у зависности од тога да ли су носиоци

23 Овакав распоред акцената је уобичајен у овом крају (уп. Радић 2010: 39–56).

24 Махом су у питању имена старијих особа.

25 Њихови носиоци су обично припадници млађе генерације.

имена млађи или старији људи, напоредо функционишу облици типа²⁶: *Милан* и *Милан*, *Милушин* и *Милушин*.

Појаву кратког и дугог силазног акцента ван првог слога примећујемо и унутар женског именослова: *Божана*, *Вукана*, *Смиљана*; *Зайборка*, *Кадивка*, *Миланка*, *Миланка*, *Миланка*. Напоредо функционишу облици²⁷: *Биљана* и *Биљана*, *Гордана* и *Гордана*, *Марија* и *Марија*, *Свешлана* и *Свешлана*, *Снежана* и *Снежана*.

Занимљиво је приметити да се неретко дешава да се уз име жена наводи и име или хипокористик мужа, чак и када нема више жена које се тако зову: *Биља Божана*, *Гоца Зоранова*, *Драјана Сашина*, *Љиља Сивина*, *Нада Милојева*. Понекад се јављају и надимци по сродницима, мотивисани именом оца: *Бока Сивин*, *Драјан Томин*, *Зоран Милојев*.

3.3. Хипокористици

Мушки хипокористици се скоро доследно јављају по трећој врсти: *Аца* (< *Александар*), *Божа* (< *Божко*), *Воја* (< *Војислав*), *Вула* (< *Вукосав*, *Вучица*), *Гоја* (< *Гордан*), *Граја* (< *Градимира*), *Добра* (< *Добривоје*), *Јоца* (< *Јовица*), *Јуја* (< *Јујослав*), *Лазја* (< *Лазар*), *Љуба* (< *Љубиша*), *Мића* (< *Миладин*), *Мома* (< *Момчило*) *Неша* (< *Небојша*), *Ница* (< *Никола*), *Пеђа* (< *Предрај*), *Пера* (< *Пећар*), *Раја* (< *Рајко*), *Слава* (< *Славољуб*, *Славомир*), *Слоба* (< *Слободан*), *Срба* (< *Србољуб*), *Сшева* (< *Сшеван*), *Тома* (< *Томислав*), *Чега* (< *Чедомир*). То значи да се присвојни придеви изведени од ових имена граде додавањем наставка *-ин*: *Јоцин*, *Момин*, *Пеђин*.

Међутим, нарочито међу млађом популацијом налазимо и друге хипокористике, који се граде додавањем различитих суфикса на основу од имена коју чини један фонем или један слог (уп. Јашовић 2018: 161): *Аки* (< *Андрија*), *Бане* (< *Бранко*), *Дане* (< *Данијел*), *Љуиче* (< *Љубиша*), *Микан* (< *Мирољуб*), *Мики* (< *Миломир*), *Михко* (< *Милушин*).

Женски хипокористици се доследно јављају по трећој врсти: *Биља* (< *Биљана*), *Вија* (< *Видосава*), *Гаја* (< *Драјана*), *Гора* (< *Гордана*, *Горица*), *Гоца* (< *Гордана*), *Дана* (< *Даница*), *Ђина* (< *Ђурђина*), *Зоца* (< *Зорица*), *Јела* (< *Јелена*), *Јуца* (< *Јулија*), *Луна* (< *Милунка*), *Љиља* (< *Љиљана*), *Мара* (< *Марија*), *Мика* (< *Миленија*), *Мила* (< *Миленка*, *Милинка*), *Мира* (< *Мирјана*), *Раја* (< *Радица*), *Роса* (< *Росанда*), *Ружа* (< *Ружица*), *Смиља* (< *Смиљана*), *Снежа* (< *Снежана*), *Цеца* (< *Свешлана*), *Суза* (< *Сузана*). Присвојни придеви изведени од ових имена граде се додавањем наставка *-ин*: *Биљин*, *Данин*, *Марин*.

26 Први примери се односе на млађе, а други на старије особе.

27 Као и код мушких имена, први облик се обично односи на млађе, а други на старије особе.

4. ЗАКЉУЧНЕ НАПОМЕНЕ

У овом раду покушали смо да представимо неке ономастичке јединице забележене у селу Игош које припада општини Брус. Најпре смо све прикупљене микротопониме представили са семантичког и структурног аспекта. Спроведена анализа је показала да, посматрано са етимолошког становишта, међу именима условљеним физиографским својствима тла можемо пронаћи географске термине, затим примере којима се указује на састав и врсту земљишта, боју и остале појединости у квалитету земљишта, облике реалија, однос према другим географским објектима, промену или нестанак објекта, као и микротопониме мотивисане фитонимима и зоонимима. Са друге стране, у оквиру поглавља посвећеног примерима условљеним називима цивилизацијских објеката и појмова, све микротопониме делимо у две групе, у зависности од тога да ли се односе на тло и његово искоришћавање, или на друштвени живот. Посматрано са структурно-творбеног аспекта, сви примери могу бити једночлани и вишечлани. Међу једночланим јединицама разликујемо неизведене микротопониме који махом представљају топономизирани апелативе и изведенице, а међу вишечланим примерима именичких синтагми са конгруентним атрибутом и предлошко-падежне конструкције. У оквиру поглавља посвећеног микротопонимима насталим од властитих имена налазимо примере настале од антропонима, етнонима и других (микро)топонима.

У делу рада посвећеном антропонимима дали смо неке напомене о структури и семантици презимена, мушких и женских имена и хипокористика. Међу мушким именима словенског порекла најфреквентније су изведенице *Горан* и *Зоран*, али релативно високу фреквентност показују и сложена имена, попут: *Брајислав*, *Мирољуб*, *Славољуб*. Од мушких хришћанских имена најзаступљенија су *Александар* и *Стефан*. Унутар женског именослова истичу се изведена словенска имена: *Драјана*, *Драјица*, *Милица*, те имена хришћанског порекла: *Јелена*, *Марија*, *Данијела*, *Кристина*. И унутар мушког и унутар женског именослова примећујемо имена страног порекла: *Саша*, *Игор*, *Урош*, *Нашаша*, *Тамара*. Кад је реч о акцентуацији појединих имена, истичемо да обично у именима старијих особа имамо силазне акценте ван првог слога (*Војислав*, *Слављуб*), док, уколико су носиоци имена припадници млађе генерације, ова појава најчешће изостаје (*Алекса*, *Андрија*, *Душан*). Последњу целину посветили смо хипокористцима, посебно издвајајући појаву да се, попут женских (*Ружа*, *Снеж*), и мушки хипокористци најчешће јављају по трећој врсти (*Воја*, *Слава*, *Слоба*). На основу изложених резултата можемо закључити да је ономастичка слика изабраног села веома богата, због чега би требало наставити слична истраживања у другим неистраженим деловима овог подручја.

5. РЕГИСТАР ЗАБЕЛЕЖЕНИХ МИКРОТОПОНИМА

Арсичи, заселак	Живков <i>џрѡб</i> , место у <i>Тресѣбара</i> где је сахрањен Живко
Барски <i>џѡшок</i> , поток, шума и воћњаци	<i>Иџрошѡја</i> , њиве
Бачевина, обрадиво земљиште	<i>Иџрѡшка врѡшница</i> , воћњаци, виногради
Бѡјовићи, заселак	<i>Иџрѡшка река</i> , обрадиво земљиште око реке
Бѡјовицки <i>џѡшок</i> , поток	<i>Илино језеро</i> , стајаћа вода, језерце
Брдо, узвишење на ком су воћњаци	<i>Исидорово брдо</i> , воћњаци
Брћеве, повртњаци, ливаде, воћњаци	<i>Језеро</i> , водена површина у <i>Тресѣбара</i>
Бучје, шума	<i>Јовановићи</i> , заселак
Велика <i>чѡка</i> , узвишење и пашњак	<i>Кѡд базѣна</i> , место око базена за водоснабдевање једног дела села
Велики <i>Сѡвѣйнац</i> , обрадиво земљиште	<i>Кѡд бунара</i> , ливаде и воћњаци око бунара
Видѡјевићи, заселак	<i>Кѡд зѡиѡса</i> , молитвиште
Вилин <i>ѡб</i> , обрадиво земљиште	<i>Кѡд крушке</i> , обрадиво земљиште
Влајна, обрадиво земљиште	<i>Кѡд џродѡвнице</i> , део села око продавнице
Вукојичићи, заселак	<i>Кѡд ѡѡѡа</i> , ливаде и воћњаци у близини топа за противградну одбрану
Вукојичицки <i>брѣ</i> , узвишење	<i>Кѡд ѡѣра</i> , молитвиште
Вукојичицки <i>џѡш</i> , пут	<i>Кѡд ѡркве</i> , простор око сеоске цркве
Вучји <i>џѡшок</i> , ливаде	<i>Кѡд чеѡмѣ</i> , повртњаци и воћњаци
Гњила, брдо	<i>Кочѡнско брдо</i> , воћњаци, виногради
Гѡрњи <i>брѣ</i> , део засеока <i>Вукојичићи</i> на узвишењу	<i>Крѡви вѡрови</i> , водокрчно земљиште, ливаде
Гѡрњи <i>Сѡкѡнац</i> , део <i>Сѡкѡнца</i> , обрадиво земљиште	<i>Крѣвина</i> , њиве (некад је била шума)
Гочманка, воћњаци	<i>Кѡћиѡѡѡе</i> , обрадиво земљиште и грабова шума
Гувно, ливаде	<i>Лазѡревѡи</i> , заселак
Дѡниѡнац, обрадиво земљиште	<i>Лазѡић</i> , обрадиво земљиште и гробље
Двѡрине, њиве	<i>Лѡзови</i> , шума и обрадиво земљиште
Делѡнска <i>ливѡда</i> , ливада	<i>Лѡква</i> , водокрчно земљиште, ливаде
Димиѡријевићи, заселак	<i>Мѡла чѡка</i> , узвишење и пашњак
Дѡлови, обрадиво земљиште	<i>Мѡли Сѡвѣйнац</i> , обрадиво земљиште
Дѡњи <i>брѣ</i> , део засеока <i>Вукојичићи</i> у низији	
Дѡњи <i>Сѡкѡнац</i> , део <i>Сѡкѡнца</i> , обрадиво земљиште	
Дѡчак, обрадиво земљиште	
Дрѣњак, ливаде и њиве	
Дубље, њиве и ливаде	
Дувѡњача, повртњаци	
Ђѡкићи, заселак	
Ђѡкицки <i>брѣ</i> , узвишење	
Ђѡрћевѡи, заселак	

Марѝнковѝћи, заселак
 Маѝеѝјићи, заселак
 Милуѝиновѝћи, заселак
 Миљковѝћи, заселак
 Миљковѝцки брѝт, узвишење
 Мињићи, заселак
 Мињицки брѝт, узвишење
 Мињицки ѝдѝок, поток и обрадиво
 земљиште око њега
 Миркѝва њива, њива
 На брѝду, узвишење
 Нѝрезине, ливаде
 Нѝвичино брѝдо, воћњаци
 Пѝвловѝћи, заселак
 Пѝсак, ливаде и њиве
 Пеѝрѝовићи, заселак
 Пѝд Ђѝкѝће, обрадиво земљиште
 Пѝд Мињиће, ливаде и воћњаци
 Пољѝчки ѝбр, узвишење и обради-
 во земљиште
 Пѝдѝвићи, заселак
 Пѝдѝвицки ѝдѝок, поток и обради-
 во земљиште око њега
 Пуношѝвци, заселак
 Пѝрѝићи, заселак
 Пѝрѝицки шљивѝк, шљивик
 Рѝвна, ливаде и њиве
 Рѝвне дубрѝве, њиве и воћњаци
 Рѝсада, ливаде и воћњаци
 Рѝѝковићи, заселак
 Рѝѝковицки брѝт, воћњаци
 Рѝка, повртњаци и њиве

Рѝсѝѝнац, коровљиво земљиште,
 шума (некада су биле ливаде)
 Сѝкѝнац, воћњаци и њиве
 Слѝниѝѝте, воћњаци, повртњаци,
 шума
 Слѝѝина, обрадиво земљиште
 Сѝѝара кѝћа, воћњаци, а некад је
 било насељено место
 Сѝѝари чаѝр, ливаде
 Сѝѝаро ѝрѝбље, део гробља у засеоку
 Вукоѝѝчићи
 Сѝѝѝѝнац, ливаде, њиве, воћњаци
 Сѝѝѝѝановѝћи, заселак
 Сѝѝѝѝовѝћи, заселак
 Сѝѝрѝана, низбрдица
 Сѝѝудѝѝѝк, обрадиво земљиште
 Тресѝѝбаре, водокрчно земљиште,
 ливаде
 Тресѝѝбарски брѝт, узвишење
 Трѝнов лѝз, брдо
 Трѝшевина, ливаде, њиве, повртњаци
 Цѝѝкѝѝн ѝдѝок, поток
 Цѝѝкѝѝна сѝѝрѝана, низбрдица
 Цѝѝѝѝковићи, заселак
 Црѝвѝни вѝр, шума
 Чаѝр, ливаде и њиве
 Чѝлѝићи, заселак
 Шевѝѝр, ливаде, њиве, повртњаци
 Ширѝѝѝки дѝ, пашњак
 Шѝѝѝѝвићи, заселак

Литература

- Арсих 2010: М. Арсич, *Игрош*, Крушевац: Бест Принт.
- Букумирић 2012: М. Букумирић, *Речник јовора Северне Метихије*, Београд: Институт за српски језик САНУ.
- Гавриловић 1846: Ј. Гавриловић, *Речник географско-статистички Србије*, Београд: Књажеско српска књигопечатња.
- Гочанин 2011: М. Гочанин, О презименима у Врњачкој Бањи, у: В. Ружић, С. Павловић (уред.), *Лексикологија, ономастика, синтакса*, Нови Сад: Филозофски факултет, 239–247.
- Грковић 1977: М. Грковић, *Речник личних имена код Срба*, Београд: Вук Караџић.
- Грковић 1983: М. Грковић, *Лична имена у Дечанским хрисовулама*, Нови Сад: Институт за јужнословенске језике Филозофског факултета.
- Грковић 2004: М. Грковић, Историјски пут српског именослова, у: Љ. Суботић, В. Васић, С. Павловић, (ред.), *Предавања из историје језика*, Нови Сад: Филозофски факултет, 43–69.
- Јаћимовић, Петровић 2003: М. Јаћимовић, Д. Петровић, *Ономастика Качера*, Београд: Институт за српски језик САНУ.
- Јашовић 2018: Г. Јашовић, Ономастика села Бресја код Косова Поља, у: М. Лончар-Вујновић и др. (уред.), *Наука без граница. 1, Изван оквира*, Косовска Митровица: Филозофски факултет Универзитета у Приштини, 155–176.
- Лома 2000: А. Лома, Дивчибаре – топомастички траг паганског аграрног обреда, Београд: *Кодови словенских култура*, год. 5, бр. 5, Београд: 146–157.
- Лома 2016: А. Лома, Имена у српским владарским породицама до почетка XIII века, у: М. Радужко, (уред.), *Стефан Немања – прейодобни Симеон Мироточиви*, Београд: Институт за историју уметности, Филозофски факултет, Институт за српски језик САНУ; Беране: Епархија будимљанско-никшићка, манастир Ђурђеви Ступови; Цетиње: Митрополија црногорско-приморска, Цетињски манастир, 27–34.
- Михајловић 1992: В. Михаиловић, *Име њо зайовесџи: имџераџивни ономаџикон срџскохрватској језика*, Београд: Нолит.
- Николић 2001: В. Николић, О номенклатурним називима „негативних” животиња као номинативним базама у српској топонимији, Београд, *Никшић: Српски језик*, год. 6, бр. 1/2, Београд, *Никшић*, 359–392.
- Обрадовић 2023: М. Обрадовић, Из ономастике села Доња Сабанта код Крагујевца, Крагујевац: *Лиџар*, год. 24, бр. 80, Крагујевац, 201–214.
- Поломац 2011: В. Поломац, Неколико напомена о систему личних имена у Крагујевцу у првој деценији XXI века, Београд: *Ономаџолошки џрилози*, 21, Београд, 35–42.
- Радић 2003: Ј. Радић, Топонимија Белице, Београд: *Ономаџолошки џрилози*, 16, Београд, 17–322.
- Радић 2010: П. Радић, *Коџаонички јовор, еџногеоџрафски и кулџуролошки џрисџуџ*, Београд: Српска академија наука и уметности, Етнографски институт.
- РСАНУ I–XXI: *Речник срџскохрватској књижевној и народној језика*, Београд: Српска академија наука и уметности, Институт за српскохрватски језик, 1959–2021.
- РСЈ 2011: *Речник срџској језика*, Нови Сад: Матица српска.

Шкаљић 1966: А. Шкаљић, *Turcizmi u srpskohrvatskom jeziku*, Сарајево: Издавачко предузеће „Свјетлост”.

Tamara S. Minić / FROM THE ONOMASTICS OF THE VILLAGE IGROŠ NEAR BRUS

Summary / In this paper, we discussed the onomastic data collected in the village of Игош, near Brus (in the Rasina District). The aim of this paper is to list microtoponyms and anthroponyms and analyze them from a semantic and structural aspect. The conducted analysis showed the diversity of the microtoponymic and anthroponymic images. Observed from a semantic point of view, among the 117 recorded microtoponyms we find names conditioned by the physiographic properties of the soil and names conditioned by the names of civilizational objects and concepts. From a structural point of view, all microtoponyms can be divided into single-membered and multi-membered. In a separate paragraph, we also analyze microtoponyms derived from proper names.

The subject of the analysis was also the surnames and first names of the people who live in this village, and we also bring some remarks about hypocoristics. Among male names of Slavic origin, the most common are derivatives *Goran* and *Zoran*, but also complex Slavic names: *Bratislav*, *Miroljub*, *Slavoljub*. The most common Slavic female names are *Dragana*, *Dragica*, and *Milica*. The most common male names of Christian origin are *Aleksandar* and *Stefan*, and the most common female names of Christian origin are *Jelena*, *Marija*, *Danijela*, and *Kristina*. Finally, we find several male and female names that have foreign origins: *Igor*, *Saša*, *Uroš*, *Nataša*, *Tamara*. We especially note that, like female hypocoristics (*Ruža*, *Sneža*), male hypocoristics most often occur in the third type of declension (*Voja*, *Slava*, *Sloba*).

At the end of the paper, there is also a register of recorded microtoponyms.

Key words: onomastics, toponomastics, microtoponymy, antroponomastics, Игош village, Brus

Примљен: 15. априла 2024.

Прихваћен за штампу јуна 2024.